

Den vilsne och Döden

Jag som aldrig går vilse
följer den vilsnes spår
till en glänta
där han byggt sin koja.
Här levde han bortom stråken
medan åren gick
tills han trampade upp
sina egna stigar.
O gäckande tystnad
som bor längst in i natten,
längst in i ensamheten!
Han hängde sin älskades bild
på en gren invid bädden
medan skogen viskade i hans öra
att jag nalkades.
Jag har kommit
för att leda honom
till en plats där vindarna landat,
till den sista hemkomsten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nitram P med Poeter.se id #29091 innehar upphovsrätten